

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΕΙΟ 1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Εκτός ύλης

Εφημερίδα του 1^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

Μεσόγειος:
αυτή η θάλασσα
μας ανήκει!

Μεσόγειος: αυτή η θάλασσα
μας ανήκει!σελ. 2

Το ξέχασα.....Κυρίασελ. 3

Προτάσεις διατροφής στις εξετάσεις σελ. 4

Μια χρήσιμη συζήτηση περί
ακτινοβολίας κινητών & όχι μόνοσελ. 5-6

Πάμε για καφέ;σελ. 6

Μαντινάδα, η γνήσια έκφραση
της κρητικής ψυχήςσελ. 7

«Ένα μουσείο διηγείται.....»σελ. 8

Αφιέρωμα 400 χρόνια από το
θάνατο του ΕΙ Θρεο.....σελ. 9-10

Ένα ταξίδι γεμάτο εντυπώσειςσελ. 11

Αλόη: Ένα φαρμακείο σε...γλάστρα!σελ. 12

Η ομορφιά δεν είναι το παν!σελ. 13-14

Θύματα πολέμου εν καιρώ ειρήνης;σελ. 15

Πολιτιστικά νέασελ. 16

Βιβλιοαναφορέςσελ. 17

Στα μονοπάτια της πόλης μας:
Η Πύλη Ιησού "ξαναζωντανεύει"σελ. 18

Και τώρα ας παίξουμεσελ. 19-20

Κραυγή αγωνίας ύψωσαν πάνω από 10.000 άνθρωποι στο Αρκάδι, που πήραν μέρος σε μία από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις στην Ευρώπη, διαμαρτυρόμενοι για τη ρίψη των χημικών όπλων της Συρίας στη Μεσόγειο θάλασσα, με κίνδυνο να τη μετατρέψουν σε μια νεκρή θάλασσα. Ανάλογη (εν πλω) κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε και στην περιοχή των Σφακιών.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η Συρία είναι ένα κράτος στην Ασία που βρίσκεται σε εμφύλιο πόλεμο, στον οποίο και επεμβαίνουν οι μεγάλοι της γης (Αμερική, Ρωσία). Από καιρό τώρα, στη Συρία υπάρχουν χημικά όπλα και έπειτα από συμφωνία μεταξύ Αμερικάνων-Ρώσων, αποφασίστηκε η καταστροφή τους. Το πρόβλημα είναι ότι κανένα κράτος δεν δέχτηκε να καταστρέψει αυτά τα όπλα σε ειδικά εργοστάσια και έτσι απέμενε η λύση της καταστροφής τους πάνω σε πλοίο στη θάλασσα της Μεσογείου.

Η πρώτη επιλογή ήταν η περιοχή της Αλβανίας, η οποία δε δέχτηκε την καταστροφή των χημικών όπλων στο έδαφός της. Έτσι τελικά αποφασίστηκε η καταστροφή τους στην περιοχή μεταξύ Μάλτας-Κρήτης. Μάλιστα, στις 27 Απριλίου, η διαδικασία ξεκίνησε κανονικά. Παρεμπιπτόντως, αυτό το εγχείρημα δεν έχει ξανασυμβεί. Είναι η πρώτη φορά που δοκιμάζουν αυτή τη διαδικασία (υδρόλυση όπως λέγεται) και μάλιστα πάνω σε πλοίο, κι έτσι κανείς δε μπορεί να ξέρει τα αποτελέσματά της, ανεξάρτητα από τις διαβεβαιώσεις ότι τίποτα δε θα πάει στραβά. Σύμφωνα με πληροφορίες, η υδρόλυση είναι η διαδικασία κατά την οποία διασπώνται οι χημικοί δεσμοί μιας χημικής ένωσης, υπό την επίδραση (προσθήκη) του νερού. Ακόμα και αν όλα πάνε καλά, τι ακριβώς θα γίνουν τα στοιχεία που θα έχουν πια διασπαστεί; Το αστείο είναι ότι και οι ίδιοι λένε ότι η Μεσόγειος είναι μία πολύ σημαντική θάλασσα, η οποία όμως έχει ήδη επιβαρυνθεί πολύ, καθώς κάθε χρόνο πέφτουν

χιλιάδες τόνοι πετρελαίου κι άλλων ρύπων. Οπότε είναι λογικό ότι η κατάσταση θα γίνει πολύ χειρότερη σε περίπτωση που προστεθεί και το κοκτέιλ των χημικών. Παραδείγματος χάρη, αν διάλεξαν τον Ατλαντικό Ωκεανό, η κατάσταση δε θα ήταν τόσο "δύσκολη", αφού αν τα χημικά έπεφταν στην ανοιχτή θάλασσα, τα ρεύματα θα τα διέλυναν. Αλλά εδώ μιλάμε για μία κλειστή θάλασσα, όπου τα ρεύματα της Μεσογείου απλά θα στείλουν τα χημικά σε όλες τις χώρες που βρέχονται από αυτήν, τόσο της Ευρώπης όσο και της Αφρικής, μολύνοντάς τις.

Εκτός από αυτά, το περιστατικό που μας εξοργίζει περισσότερο είναι η στάση της ελληνικής κυβέρνησης απέναντι στο θέμα, η οποία δέχτηκε αυτή τη λύση, ενώ συνεχίζει να διαβεβαιώνει τους πολίτες ότι όλα θα πάνε καλά και ότι έχει πάρει κάθε μέτρο για την ασφαλή καταστροφή των χημικών. Τι ακριβώς σκοπεύει να κάνει η κυβέρνησή μας, όταν τα χημικά θα πέσουν στην θάλασσα; Πώς ακριβώς θα μας "προστατέψει" από αυτό; Υπάρχει βέβαια λύση. Οι χώρες που κατασκεύασαν τα όπλα, να δεχτούν να τα καταστρέψουν με μεθόδους που έχουν δοκιμαστεί και στο παρελθόν σε εργοστάσια. Τότε, δε θα υπήρχε κίνδυνος για κανέναν και όλα θα γίνονταν χωρίς πειραματισμούς. Αλλά δυστυχώς, η διαδικασία έχει ήδη ξεκινήσει. Ωστόσο, όλοι μαζί θα μπορούσαμε να τους πείσουμε ότι η παραπάνω λύση είναι πολύ καλύτερη, καθώς μας μένει λίγος χρόνος ακόμα μέχρι τον Ιούνιο, που σκοπεύουν να πραγματοποιήσουν το τελικό στάδιο της διαδικασίας.

Και όταν λέμε όλοι μαζί, εννοούμε όχι μόνο τη χώρα μας, αλλά και τις υπόλοιπες χώρες της Μεσογείου. Το μόνο που χρειάζεται, είναι να συνειδητοποιήσουμε τη σοβαρότητα του θέματος και ότι η μόλυνση που θα προκληθεί θα υποθηκεύσει το μέλλον μας. Ας απαντήσουμε, λοιπόν, σ' όλους αυτούς που θέλουν να αποφασίσουν για τη ζωή μας, ότι δεν έχουν το δικαίωμα να μας τη στερήσουν. Κι ας έχουμε όλοι στη σκέψη μας, κυβερνώντες και λαοί, το λόγο του Σιαλε, αρχηγού μιας φυλής Ινδιάνων «Όταν μαχαρίζεις συνέχεια το στρώμα σου, κάποια νύχτα θα πλαντάξεις από τις μαχαρισιές σου».

Καταλαχαριανάκη Ελένη, Γ2

Το ξέχασα.....Κυρία

Εδώ και πολλά χρόνια εμείς τα παιδιά έχουμε μια καθημερινή υποχρέωση, το σχολείο. Αλλά δεν θα μιλήσουμε για τα αισθήματα που τρέφουμε γι' αυτό, γιατί και οι τοίχοι έχουν αυτιά. Τέλος πάντων, για να μην πολυλογώ και εμείς οι μαθητές άνθρωποι είμαστε. Θα έρθει λοιπόν και μια-δυο και τρεις και τέσσερις φορές που δε θα έχουμε διαβάσει. Επειδή όμως, η νέα γενιά έχει εξελιχθεί πολύ τα τελευταία χρόνια, όταν ο καθηγητής μας ρωτήσει γιατί δεν κάναμε την άσκηση, ετοιμάζουμε τη δικαιολογία. Βέβαια πρέπει να 'χεις πάρει το κατάλληλο ύφος ώστε να πετύχει η δικαιολογία και να πείσεις τον καθηγητή.

Αλλά δεν θα καθυστερήσω άλλο, πάμε κατευθείαν να δούμε τις δικαιολογίες που λέμε όταν δεν έχουμε πολυδιαβάσει.

Ας ξεκινήσουμε από τις πιο συνηθισμένες, οι οποίες και είναι:

- Δεν πρόλαβα να κάνω την άσκηση, γιατί είχα φροντιστήριο!

- Δεν είδα ότι την είχα σημειώσει.

- Πόναγε η κοιλιά μου, το κεφάλι μου κ.τ.λ.

Κάποιοι άλλοι πιο έξυπνοι για να γλιτώσουν, ρίχνουν το φταίξιμο σε άλλον όπως:

- Κυρία δεν έκανα τις ασκήσεις.

-Γιατί;

-Γιατί κυρία εγώ έλειπα και όταν ρώτησα κανένας δε μου είπε τι έχουμε.

Υπάρχουν και οι άλλοι οι οποίοι διαθέτουν τόσο πλούσια φαντασία που βρίσκουν δικαιολογίες

για Oskar(αν και κάποιοι δεν το εκτιμούν).Οι πιο συχνές δικαιολογίες αυτών των παιδιών είναι:

- Κύριε δεν έχω διαβάσει.

-Γιατί;

-Να, ξέρετε, χτες είχαν μαζευτεί συγγενείς στο σπίτι και καταλαβαίνετε...

- Δε διάβασα γιατί οι γονείς μου τσακώνονταν και εγώ δεν μπορούσα να συγκεντρωθώ. (Στο τέλος κάποιοι βάζουν και λίγο κλάμα)

- Βράχηκε το τετράδιο και το άφησα στο καλοριφέρ για να στεγνώσει.

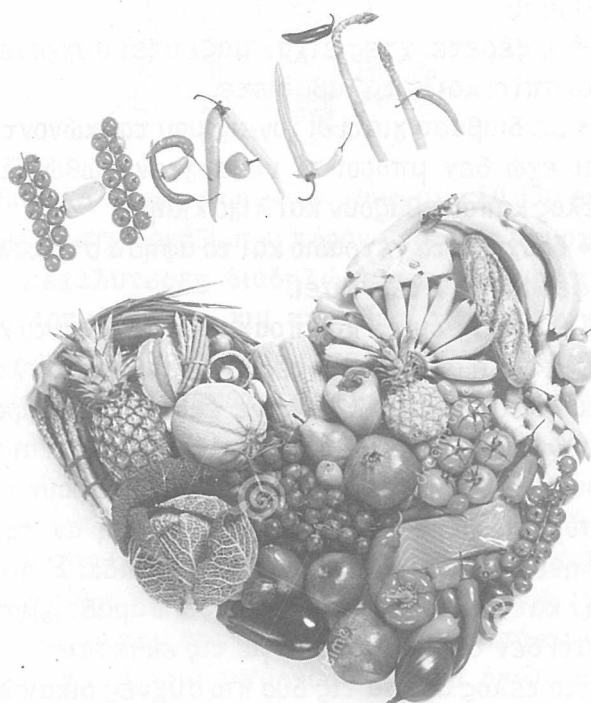
Σε αυτούς, όμως, που πραγματικά βγάζω το καπέλο είναι στους μαθητές που δεν λένε απλώς μία δικαιολογία, αλλά λένε έκθεση τεσσάρων παραγράφων. Έτσι ο καθηγητής αναγκάζεται να τους σταματήσει και να τους πει να φέρουν την επόμενη φορά την άσκηση, επειδή αν τους άφηγε να συνεχίσουν, δε θα παρέδιδε. Σ' αυτή την κατηγορία δεν θα σας γράψω παραδείγματα γιατί δεν τ' έχω και πολύ με τις εκθέσεις.

Στο τέλος άφησα τις δύο πιο συχνές δικαιολογίες που ακούν καθημερινά οι καθηγητές. Στη νούμερο δύο θέση είναι η γνωστή δικαιολογία «Κυρία, δεν κατάλαβα την άσκηση». Αυτή είναι η πρώτη μας επιλογή, σε περίπτωση ανάγκης. Τι πάει να πει ότι η εκφώνηση ήταν «Να βρείτε πόσο κάνει 1+1».Ο κακός ο μαθητής θα απαντήσει «Εγώ δεν κάνω έτσι το συν, γι' αυτό μπερδεύτηκα».

Μαντέψτε ποιά είναι στο νούμερο ένα; Ε, τι άλλο από το γνωστό «Το ξέχασα». Εδώ ο καθηγητής θα πει πως δεν έχουμε καταλάβει ότι ανεβήκαμε από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο και άλλα σχόλια για την ανωριμότητά μας. Αλλά εμείς δεν πτοούμαστε. Απαντάμε «θα σας την φέρω στο επόμενο μάθημα». Και εννοείται πως δεν τελειώνει εδώ. Την επόμενη φορά που ο καθηγητής θα μπει και δε θα ελέγξει τις ασκήσεις σου, πας μετά το τέλος του μαθήματος και λες στον καθηγητή

«Σήμερα που είχα κάνει ασκήσεις δε με βγάλατε». Ωρες-ώρες μου δημιουργείται η αίσθηση ότι οι καθηγητές αποκτούν την έκτη αίσθηση και ξέρουν ποιός ανάμεσα στα τριάντα άτομα δεν έχει κάνει ασκήσεις. Γι' αυτό κι εμείς πρέπει να πάρουμε τα μέτρα μας, δηλαδή όλοι μας πρέπει να έχουμε πέντε-έξι(το λιγότερο)δικαιολογίες έτοιμες. Αλλιώς τι σόι μαθητές είμαστε;

Νιωτάκης Μανόλης Γ3

«Μαμά, δεν θυμάμαι τίποτα! Δεν υπάρχει περίπτωση να πάω να γράψω το διαγώνισμα σήμερα».

Απάντηση: «Φάε ένα κομματάκι σοκολάτα και θα γράψεις πολύ καλά».

Αν όχι όλοι μας, οι περισσότεροι από εμάς έχουμε παραβρεθεί σε ένα παρόμοιο διάλογο.

Υπάρχουν στ' αλήθεια τρόφιμα που βοηθάνε στο διάβασμα ενισχύοντας τη διανοητική μας ικανότητα; Είναι μία ορθή σκέψη ή είναι απλά αντίληψη του καθενός από εμάς;

Πράγματι, σύμφωνα με την επιστήμη σε περιόδους μεγάλης πνευματικής καταπόνησης, αυξημένης ψυχικής πίεσης και έντονου στρες, ορισμένα θρεπτικά συστατικά παίζουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο.

Ας πάρουμε λοιπόν ως παράδειγμα την περίοδο των εξετάσεων, η οποία αποτελεί για όλους όπως αναφέρεται παραπάνω, περίοδο έντονου άγχους και στρες. Ποια είναι όμως αυτά τα θρεπτικά συστατικά που μπορούν να μας βοηθήσουν; Πρώτο και κύριο οι μαθητές πρέπει να ακολουθούν μια σωστή διατροφή η οποία θα είναι απλή, εύγευστη και πλούσια σε θρεπτικές ουσίες. Ο οργανισμός μας αυτή την περίοδο χρει-

άζεται ενέργεια, την οποία και προσλαμβάνει μέσω της γλυκόζης. Γι' αυτό από το καθημερινό μας διαιτολόγιο δεν πρέπει να λείπουν τα λαχανικά, τα όσπρια, τα φρούτα, το μέλι, το ψωμί ολικής και οι πρωτεΐνες (κρέας, ψάρι, γαλακτοκομικά, κοτόπουλο).

Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε τα ιχνοστοιχεία και τα μέταλλα που παίρνουμε από τις τροφές, αφού ενισχύουν τη μνήμη. Επίσης, πολύ σημαντικό ρόλο παίζουν στην καλή μνήμη τα ω3 λιπαρά οξέα, (που περιέχονται στα ψάρια και στα σκουρόχρωμα πράσινα λαχανικά), καθώς αυξάνουν τη συγκέντρωση, ενδυναμώνουν το ανοσοποιητικό σύστημα και μας κρατούν μακριά από τις ιώσεις.

Καλό είναι λοιπόν για όλους τους παραπάνω λόγους, να εφαρμόσουμε έστω κάποιες από τις συμβουλές που μας δίνονται, έτσι ώστε να μην είμαστε υγιείς μόνο τις περιόδους εξετάσεων αλλά γενικότερα να αποφύγουμε, όσο μπορούμε, τα προβλήματα υγείας που μπορεί να αντιμετωπίσουμε εξαιτίας της κακής και ανθυγιεινής διατροφής μας! Τέλος, φυσικά η διατροφή είναι ένας κρίκος για την επιτυχία στις εξετάσεις, αλλά είναι ένας μόνο κρίκος. Οι υπόλοιποι είναι «το σωστό διάβασμα». Συμφωνείτε;

(Ευχαριστούμε τον κύριο Μ. Σαριδάκη καθηγητή στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής στο σχολείο μας, για τις πληροφορίες που μας έδωσε).

Βαρβεράκης Μαρίνος Β3
Μπιτζαράκη Λιάνα Β2

ΜΙΑ ΧΡΗΣΙΜΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΕΡΙ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ ΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ

ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΤΡΑΤΑΚΗ ΕΠΙΚΟΥΡΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ

Το κινητό είναι σίγουρα μία εξαιρετικά χρήσιμη συσκευή. Η εξέλιξη της τεχνολογίας παρέχει στα κινητά τεράστιες δυνατότητες. Ωστόσο, για να λειτουργήσουν τα κινητά, πρέπει να εκπέμπουν ακτινοβολία, πράγμα που τα καθιστά αν όχι επικίνδυνα, τουλάχιστον επιβαρυντικά για την υγεία μας. Ο χρόνος χρήσης των κινητών είναι μικρός για να έχουμε στατιστικά στοιχεία όσον αφορά τις συνέπειες τους. Προκειμένου να γνωρίσουμε περισσότερα για τους κινδύνους αυτής της ακτινοβολίας, καλέσαμε στο σχολείο μας τον κύριο Στρατάκη Δημήτρη, Επίκουρο Καθηγητή του Τμήματος Μηχανικών Πληροφορικής του ΤΕΙ Κρήτης, ώστε να απαντήσει στα ερωτήματά μας. Η συζήτηση ήταν ιδιαίτερα κατατοπιστική και ενδιαφέρουσα, δυστυχώς όμως δεν μπορούμε να την δημοσιεύσουμε αυτούσια. Για αυτό επιλέξαμε τα τμήματα της ομιλίας του με τα σημαντικότερα από τα θέματα στα οποία αναφέρθηκε.

Αρχικά, η ομιλία του ασχολήθηκε κυρίως με την φύση της ακτινοβολίας, τις πηγές της καθώς και την επίδρασή τους στον ανθρώπινο οργανισμό. Χαρακτηριστικά αναφέρει: "Όσον αφορά τις ραδιοσυχνότητες,

εκπέμπουν οι πάντες, δηλαδή οι ραδιοφωνικοί

σταθμοί, οι τηλεοπτικοί, οι σταθμοί βάσης κινητής τηλεφωνίας, τα διάφορα ασύρματα δίκτυα που έχετε στο σπίτι ή στο σχολείο, ραντάρ, τα 'τυμπανάκια' που βλέπετε ως κεραίες πάνω σε πυλώνες, τα συστήματα επικοινωνίας των ταξί, των αστυνομικών, των ναυτικών, αλλά δεν είναι μόνο αυτά, εκπέμπουν και όλες οι ηλεκτρικές οικιακές συσκευές και ορισμένες μάλιστα πάρα πολύ.' Επίσης: 'Αυτά τα (ηλεκτρομαγνητικά) πεδία έχουν το χαρακτηριστικό ότι στις χαμηλές συχνότητες υπάρχει σύζευξη με το ανθρώπινο σώμα και άρα προκαλούν ροή ηλεκτρικού ρεύματος μέσα στο ανθρώπινο σώμα, επίσης υπάρχει σύζευξη και του μαγνητικού πεδίου και έχει τα ίδια αποτελέσματα, και γενικά το συμπέρασμα είναι ότι ανάλογα τη συχνότητα του Η/Μ πεδίου έχουμε και διαφορετικές επιδράσεις.' Τονίζει ακόμη ότι: 'Η ακτινοβολία αυτή δεν είναι ραδιενεργή αλλά ονομάζεται μη ιονίζουσα.' και 'Για να θωρακιστεί κάποιος από τα Η/Μ πεδία είναι μία δύσκολη επίπονη και οικονομικά ακριβή λύση και συνήθως δεν αξίζει τον κόπο.' Οι επιδράσεις των ακτινοβολιών αυτών εξαρτώνται: 'από το είδος του πεδίου, δηλαδή τις παραμέτρους του πεδίου, από τη θέση της πηγής και του εκτιθέμενου σώματος, από την απόσταση λοιπόν, από τα ίδια τα χαρακτηριστικά του σώματος, από τον χώρο στον οποίο βρίσκομαι και εκτίθεμαι στο πεδίο και τέλος μεγάλος παράγοντας είναι ο χρόνος στον οποίο βρισκόμαστε υπό την επίδραση των πεδίων αυτών' Τέλος: 'Δεν υπάρχει συσχέτισμός με τον καρκίνο, υπόνοιες υπάρχουν. Υπάρχει αυξημένη πιθανότητα αλλά δεν μπορεί να συσχετιστεί άμεσα με το ότι στο προκάλεσε η Η/Μ ακτινοβολία.' και 'Ναι μεν υπάρχουν κίνδυνοι διαπιστωμένοι για την έκθεση αλλά κανένας δεν μας λέει μέχρι τώρα ότι είναι βέβαιο το συμπέρασμα ότι η έκθεση σε αυτά τα πεδία μπορεί να προκαλέσει σαφώς ανεπιθύμητες ενέργειες όσον αφορά την ανθρώπινη υγεία.

Στη συνέχεια, ο κύριος Στρατάκης ανέφερε για τα όρια της ακτινοβολίας και τους βασικούς περιορισμούς, την σχετική νομοθεσία και το τι ισχύει στην Ελλάδα. Αν και τα όρια της χώρας μας είναι κάτω από ισχύοντα σε πολλές άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, τόνισε ιδιαίτερα την ανάγκη ύπαρξης διαφάνειας και ορθής ενημέρωσης του κοινού από τους αρμόδιους φορείς σε τέτοια θέματα.

Αναφέρθηκε ακόμη στο αμφιλεγόμενο ζήτημα των κεραιών. Τα δίκτυα κινητής τηλεφωνίας έχουν πολλούς σταθμούς βάσης, δηλαδή πολλές κεραιές. Κάθε κεραία εξυπηρετεί μια γεωγραφική περιοχή κοντά της και αυτό διότι οι συχνότητες που έχουμε στη διάθεσή μας είναι λίγες και τις ξαναχρησιμοποιούμε. Όσον αφορά την ακτινοβολία, περισσότερη ευθύνη αποδίδει στο κινητό και όχι στην κεραία, αποκλείοντας την απομάκρυνση των κεραιών από τις πόλεις, αφού έτσι οι συνέπειες θα είναι εντονότερες. Το κινητό αυξομειώνει την ισχύ του ανάλογα με το σήμα που έχει από την κεραία. Αν είστε δηλαδή μακριά από την κεραία, αυτό έχει μεγάλη ισχύ, άρα όταν έχετε κακό σήμα μην παίρνετε τηλέφωνο αφού η ακτινοβολία που δεχόμαστε σε αυτή την περίπτωση θα είναι πολύ μεγαλύτερη. Αν και η κεραία εκπέμπει με μεγαλύτερη ισχύ,

βρίσκεται όμως μακρύτερα από εμάς. Επίσης η κεραία μας ακτινοβολεί ολόσωμα, ενώ το κινητό τοπικά και με πολύ μεγάλη ισχύ. Για αυτό όσο πιο κοντά είναι η κεραία στο κινητό, τόσο λιγότερη ακτινοβολία εκπέμπεται από αυτό. Έτσι ενδέχεται σε πολλές περιπτώσεις η ακτινοβολία του κινητού τηλεφώνου να υπερβαίνει τα θεσμοθετημένα όρια

Όσον αφορά τη λύση του προβλήματος, παραδέχεται πως τελικά οι κεραιές κινητής τηλεφωνίας θα υπάρχουν και θα αυξάνονται, όσο υπάρχουν κινητά και αυξάνονται. Αυτά που συνιστά είναι: Σωστή ενημέρωση, συνετή αποφυγή εφόσον υπάρχει γνώση επί του θέματος, λήψη των κατάλληλων προστατευτικών μέτρων και να μη πανικοβάλλεστε με την Η/Μ ακτινοβολία. Ουσιαστικά με τη σωστή χρήση των κινητών και όλων γενικά των συσκευών που εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητικά πεδία και που είναι απαραίτητες για την καθημερινή ζωή του σύγχρονου ανθρώπου, θα μπορέσουμε να μετριάσουμε τις επιδράσεις τους. Θα πρέπει όμως να καταλάβουμε ότι: "Η τεχνολογία είναι για να μας υπηρετεί, δεν είναι για να την υπηρετούμε εμείς."

Συριγωνάκης Αλέξανδρος Γ4

Πάμε για καφέ :

Μια από τις πιο συνηθισμένες φράσεις στο στόμα των εφήβων. Είναι τόσο συχνή μάλιστα, που αντιλαμβανόμαστε ποια θέση έχει ο καφές στη ζωή τους.

Ειδικότερα, οι λόγοι που οι έφηβοι πίνουν καφέ από αυτή την ηλικία είναι το ότι θέλουν να πειραματίζονται και να δοκιμάζουν νέα πράγματα, τα οποία συχνά γίνονται και το «εισιτήριο» για να ενταχθούν στην παρέα.

Επιπλέον «απολαμβάνοντας» ένα καφέ, θέλουν να δείξουν σε όλους πως μεγάλωσαν, ότι ωρίμασαν. Εκτός από αυτό, οι ίδιοι ισχυρίζονται ότι νιώθουν πως ο καφές τους διεχειρεί, τους τρώνει. Φυσικά αυτό ισχύει, αφού τα συμπτώματα είναι τα εξής: διαστéλλονται οι κόρες των ματιών, οι μυς σφίγγουν, οι παλμοί ανεβαίνουν και επίσης η καφεΐνη προκαλεί μεγαλύτερη παραγωγή γλυκόζης από το συκώτι.

Ό,τι χρειάζεται το σώμα μας δηλαδή για μάχη ή τρέξιμο: να βλέπει καλύτερα, να είναι πιο δυνατό, να έχει περισσότερη ενέργεια. Ό,τι ακριβώς θέλουν και οι έφηβοι. Ωστόσο η καφεΐνη

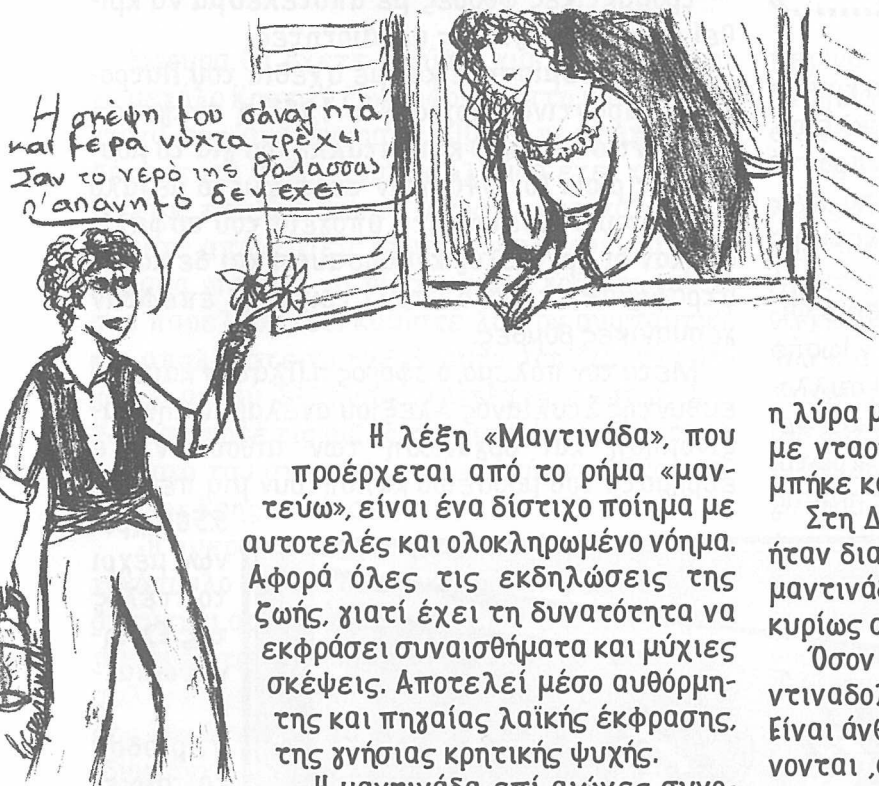
επηρεάζει και αρνητικά τον οργανισμό τους, δηλαδή διαταράσσει την ανάπτυξη του εγκεφάλου και πολλές φορές προκαλεί έντονο στρες, αϋπνία, εκνευρισμό κι ευερεθιστότητα.

Οι περισσότεροι έφηβοι βέβαια δε γνωρίζουν καν τις παραπάνω παρενέργειες, άλλα κι όσοι τις γνωρίζουν, δεν εστιάζουν σε αυτές και συνεχίζουν να απολαμβάνουν ακόμη και παραπάνω από ένα καφέ την ημέρα. Δεν πιστεύετε πως ήρθε η ώρα να προβληματιστούμε λίγο εμείς οι έφηβοι και να σκεφτούμε την υγεία μας; Δε λέω, ένας-δύο καφέδες τη βδομάδα είναι απαραίτητοι για τους περισσότερους νέους, όπως και να το κάνουμε. Όμως, ας προσπαθήσουμε να μην πίνουμε καθημερινά, γιατί τα αποτελέσματα δυστυχώς θα φανούν με τον καιρό.

Νταλίπη Ειρήνη Γ2
Καραχιωργάκης Κών/νος Γ2

Μαντινάδα, η γνήσια έκφραση της κρητικής ψυχής.

Η αγάπη του σ'αναγνώστη,
και τ'ερα νόχτα τρέχει
Σαν το νερό της θάλασσας
ή'απ'ανητό δεν έχει

Η λέξη «Μαντινάδα», που προέρχεται από το ρήμα «μαντεύω», είναι ένα δίστιχο ποίημα με αυτοτελές και ολοκληρωμένο νόημα. Αφορά όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, γιατί έχει τη δυνατότητα να εκφράσει συναισθήματα και μύχιες σκέψεις. Αποτελεί μέσο αυθόρμητης και πηχιάς λαϊκής έκφρασης της γνήσιας κρητικής ψυχής.

Η μαντινάδα επί αιώνες συνοδεύει τους Κρητικούς σε όλες τους τις στιχμές και τις εκδηλώσεις, στο σημείο που όσοι δεν είναι από την Κρήτη να τη θεωρούν αποκλειστικά κρητική ποιητική δημιουργία. Από την αρχαιότητα (πριν από τον Όμηρο, ήδη από τη μινωική περίοδο) υπήρχε μια ποιητική διάθεση που εκφραζόταν στον κόσμο με διαφορετικούς τρόπους. Ο Ιοφώντας απ'την Κνωσό βρισκόμενος στο μαντείο του Αμφιάραου στον Ωρωπό, έλεγε τους χρησμούς του μαντείου σε εξάμετρους στίχους. Σιγά-σιγά όμως, ανάλογα με τις αξίες και τις αντιλήψεις των διαφόρων εποχών, διαμορφώθηκε στη σημερινή της μορφή, κυρίως, μετά την έκδοση του Ερωτόκριτου το 1713.

Τα θέματα της είναι βγαλμένα μέσα από την ζωή. Έρωτες, λογομαχίες, πάθη και μίσση πρωταγωνιστούν και καθιστούν τη μαντινάδα μια ξεχωριστή ποιητική δημιουργία με αξία μοναδική. Ο ανώνυμος ποιητής πλέκει το στίχο του με μαστοριά και χάρη αφήνοντας τον αναγνώστη να ταξιδέψει στους δικούς του ποιητικούς αιθέρες. Ο ρυθμός, το μέτρο, η ρίμα και η γλωσσική επάρκεια συναρπάζουν και χοητεύουν. Ιδιαίτερο είδος μαντινάδας αποτελεί η καντάδα, η οποία έχει ερωτικό περιεχόμενο. Πρόκειται για μαντινάδες αποχαιρετισμού, χωρισμού και παράπονου. Συνδέθηκε στενά με τη συνήθεια των νέων να τραγουδούν τα βράδια κάτω από το παράθυρο της

αγαπημένης τους, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό τα αισθήματά τους.

«Θέ μου απού καμες τη γη πεντάμορφο περβόλι

Μη θες από τα μάθια μου να την ποτίξεις όλη»

Παλαιότερα, κυρίως στην Ανατολική Κρήτη η μαντινάδα συνοδεύονταν με βιολί και μαντολίνο ή μαντόλα ή κιθάρα. Αρχότερα επικράτησε

η λύρα με μαντολίνο ή με μαντόλα ή με κιθάρα ή με νταούλι και τα τελευταία πενήντα χρόνια μπήκε και το λαούτο.

Στη Δυτική Κρήτη όμως η ζυγιά των οργάνων ήταν διαφορετική. Στο Ρέθυμνο και στα Χανιά η μαντινάδα συνοδεύονταν με λύρα ή λαούτο και κυρίως στα Χανιά υπήρχε το βιολί με το λαούτο.

Όσον αφορά στην ερώτηση αν υπάρχουν μαντιναδολόγοι σήμερα, ναι, σίγουρα υπάρχουν. Είναι άνθρωποι σεμνοί και ταπεινοί, που δε φαίνονται, αλλά γράφουν αριστουργήματα και δυστυχώς δεν παρουσιάζονται ούτε στα ραδιόφωνα ούτε στην τηλεόραση. Από την πλειοψηφία των στιχουργών συνήθως λείπει η πηχιά έκφραση, η έμπνευση και το ταλέντο. Το ίδιο ισχύει και για την καντάδα. Η καντάδα του σήμερα δεν έχει καμία σχέση με την καντάδα του χθες, εκτός από λίγες εξαιρέσεις. Για παράδειγμα, δεν είναι πια ίδια η καντάδα του Ερωτόκριτου προς την Αρετούσα, γιατί οι συνθήκες ζωής έχουν αλλάξει, καθώς επίσης και η νοοτροπία των ανθρώπων.

Ακόμα, και η σημερινή νεολαία δεν ενδιαφέρεται για τη γνήσια παραδοσιακή κρητική μουσική. Παρασύρεται σε μουσικές περιοχές που δεν προάχουν την ψυχική καλλιέργεια και τις γνήσιες παραδοσιακές αξίες.

Είναι ωφέλιμο λοιπόν να αναζητούμε παλιά παραδοσιακά ακούσματα, ώστε να κρατήσουμε ζωντανή την παράδοσή μας στη μνήμη, στο μυαλό και στην ψυχή μας.

Βαρβεράκης Μαρίνος Β3
Μπιτζαράκη Λιάνα Β2

Ευχαριστούμε τον κο Ατσαλάκη Κωστή για τις πληροφορίες που μας έδωσε.

«Ένα μουσείο διηχείται.....»

Έχετε ποτέ αναρωτηθεί πόση ιστορία κρύβει πίσω του το αρχαιολογικό μουσείο Ηρακλείου, που σχεδόν καθημερινά περνάμε από μπροστά του; Με αφορμή μια επίσκεψη μας σ' αυτό, αντλήσαμε πολλές πληροφορίες για την μακραίωνη ιστορία του.

Ιδρυτής του μουσείου το 1878 υπήρξε ο Φιλελευθέρων Σύλλογος με πρόεδρο τον Ιωσήφ Χατζηδάκη. Ένας από τους σκοπούς του συλλόγου ήταν και η προστασία των ιστορικών και αρχαιολογικών μνημείων της Κρήτης. Οι πρώτοι δωρητές ήταν οι αρχαίοφιλοι Φωτιάδης πασάς και Θεοδ. Τρι-

φύλλης γύρω στο 1883. Τα πρώτα αυτά αρχαιολογικά ευρήματα συγκεντρώθηκαν σε δύο δωμάτια κοντά στον Άγιο Μηνά. Αργότερα οι συλλογές μεταφέρθηκαν σ' ένα τμήμα των τουρκικών-στρατώνων (σημερινή περιφέρεια και δικαστήρια) αλλά λόγω της

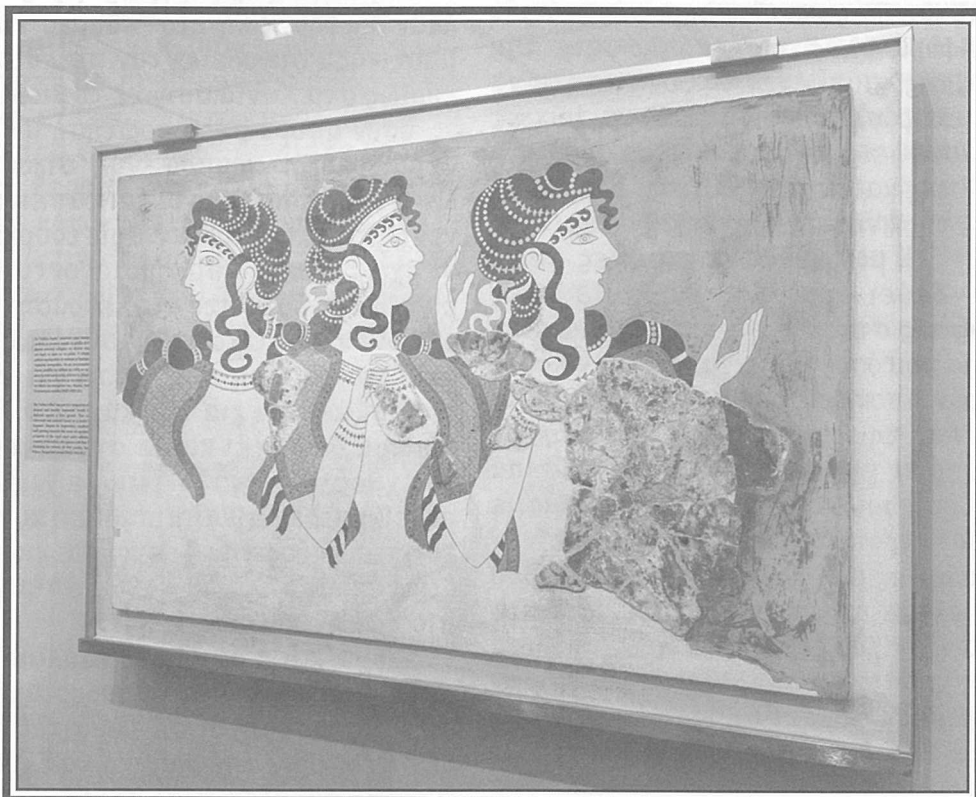
αδιάκοπης αύξησης των ευρημάτων έπρεπε να βρεθεί κατάλληλο κτίριο. Προστέθηκε η σημερινή Λότζια και το 1900 προκηρύχθηκε διαγωνισμός από την Κρητική Πολιτεία για την ενίσχυση του κτιρίου. Αφού δαπανήθηκαν αρκετά χρήματα έγινε αντιληπτό ότι το οικοδόμημα δεν είχε την απαιτούμενη στερεότητα, έτσι το εγκατέλειψαν και αναγκάστηκαν να ζητήσουν άλλο κτίριο. Διάλεξαν το οικόπεδο όπου υπήρχαν τα ερείπια του Χουνκιάρ τζαμί(τζαμί του αυτοκράτορα), της παλαιάς μονής του Αγίου Φραγκίσκου των Ενετών. Ξεκίνησαν οι εργασίες ανέγερσης, αλλά ο καταστροφικός σεισμός του 1926 προκάλεσε

τρομακτικές φθορές με αποτέλεσμα να κριθεί επικίνδυνο για τις αρχαιότητες.

Έτσι γκρεμίστηκε και με σχέδια του Πάτροκλου Καραντινού άρχισε το 1937 η ανέγερση ενός αντισεισμικού και κατάλληλου για το μουσείο κτιρίου. Το 1940 ήταν τελειωμένο μεγάλο μέρος του μουσείου. Στα υπόγεια του ασφαλίστηκαν οι αρχαιολογικοί θησαυροί και δε καταστράφηκαν παρόλο που τριγύρω έπεφταν γερμανικές βόμβες.

Μετά τον πόλεμο, ο έφορος Ν. Πλάτων και ο διευθυντής Στυλιανός Αλεξίου ανέλαβαν την ταξινόμηση και οργάνωση των αιθουσών. Τα ευρήματα του μουσείου καλύπτουν μια περίοδο

5.500 χρόνων μέχρι το τέλος της Ελληνορωμαϊκής ής περιόδου και συνεχώς προστίθενται ιδιωτικές συλλογές και νέα ευρήματα από τις συνεχιζόμενες ανασκαφές σ' όλη την Κρήτη. Γύρω στο 2000 έκλεισε

για συντήρηση και επέκταση. Για κάποια χρόνια λειτουργούσε μια μικρή προσωρινή έκθεση και από το 2012 άρχισε σιγά-σιγά να παίρνει την τελική μορφή του. Ελπίζουμε να έχει ολοκληρωθεί η παρουσίαση όλων των αιθουσών μέχρι το τέλος Μαΐου, ώστε οι αρχαιολογικοί θησαυροί του νησιού μας να βρεθούν στο φυσικό τους χώρο.

Αχγουριδάκη Εμμανουέλα Α4

Οικονομάκη Μαριάννα Α5

Σίγουρα θα έχετε ακούσει για τον Ελ Γκρέκο, το μεγάλο Κρητικό ζωγράφο, γλύπτη και αρχιτέκτονα της αναγέννησης. Όμως, τι πραγματικά ξέρετε για αυτόν; Γιατί η Ελλάδα έχει κηρύξει το έτος που διανύουμε "έτος Ελ Γκρέκο"; Για να πάρετε απαντήσεις στα προαναφερθέντα ερωτήματα, πρέπει να ρίξουμε μια γρήγορη ματιά στο παρελθόν του! Καθίστε λοιπόν αναπαυτικά και απολαύστε το ταξίδι αυτό στη ζωή του μεγάλου αυτού Έλληνα καλλιτέχνη, ο οποίος δεν ξέχασε ποτέ τις ρίζες του και πάντα υπέγραφε τα έργα του στα ελληνικά «Δομήνικος Θεοτοκόπουλος Κρης εποίησε».

Η ημερομηνία γέννησης του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου δεν είναι εξακριβωμένη. Πάντως, πιστεύεται ότι γεννήθηκε το 1541 στο Χάνδακα. Ο πατέρας του ο Γιώργος, ήταν έμπορος και φοροσυλλέκτης. Παρόλο που ο αδελφός του, Μανούσος, ακολούθησε τα βήματα του πατέρα τους, ο ίδιος άρχισε να μελετάει από μικρή ηλικία την αρχαία ελληνική και κλασσική γραμματεία και πήρε μαθήματα αchioγραφίας. Η βενετοκρατία τον βρήκε εξοικειωμένο με έργα της Αναγέννησης και να ασκεί το επάγγελμα του ζωγράφου. Ζωγράφιζε κυρίως φορητές εικόνες στο ύφος της μεταβυζαντινής Κρητικής σχολής. Στα έργα αυτά κυριαρχεί η βυζαντινή παράδοση και αυτό που τον ενδιαφέρει είναι η απόδοση της πνευματικότητας των μορφών.

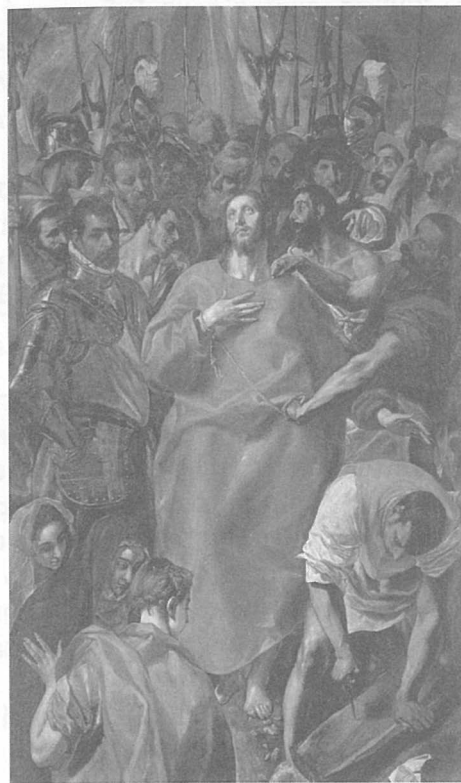
Θέλοντας να συνεχίσει τις σπουδές του και να επεκτείνει τις γνώσεις του, εγκαταστάθηκε στη Βενετία. Παράλληλα με τις σπουδές του, προσπάθησε να ακολουθήσει πρότυπα διάσημων καλλιτεχνών μεταξύ άλλων του Τίτσιάνο και του Τιντορέντο. Στο έργο του, το Τρίπτυχο της Μοντένα συνδυάζονται η βυζαντινή και η αναγεννησιακή τεχνοτροπία και ταυτόχρονα φανερώνεται το πέρασμα απ' την πρώτη στη δεύτερη. Έμαθε να ζωγραφίζει συνθέσεις με ψηλόλιγνες μορφές, χρησιμοποιώντας πλούσια φωτεινά χρώματα και να αποδίδει την προοπτική του βάθους. Αποτέλεσμα της παραμονής του στη Βενετία ήταν και ο πειραματισμός του με την τεχνική της ελαιογραφίας και η υιοθέτηση του μουσαμά ως υλικό απεικόνισης.

Το 1570 τον βρίσκει στη Ρώμη. Εκεί παρέμεινε ως το 1577 και συνάντησε πολλούς διανοούμενους, διευρύνοντας έτσι τον κύκλο των γνωριμιών του. Οι πίνακές του από εκείνη την

περίοδο είναι καθαρά επηρεασμένοι από τα αναγεννησιακά πρότυπα του δεκάτου έκτου αιώνα και έχουν και μία δόση μανιερισμού.

Το 1577 ταξιδεύει στην Ισπανία. Ο κύριος λόγος για τον οποίο εγκαταστάθηκε εκεί, φαίνεται να είναι το εικονογραφικό πρόγραμμα για το Ανάκτορο του Εσκοριάλ. Επιδίωκε μέσα από αυτό να κερδίσει την εύνοια του βασιλιά. Οι πίνακές του, ο Διαμερισμός των Ιματίων του Χριστού και Το Μαρτύριο του Αγίου Μαυρίκου καθώς και τρία ρετάμπλ για την εκκλησία του Αγίου Λαυρεντίου είναι δημιουργήματα εκείνης της περιόδου. Αρχότερα εγκαταστάθηκε οριστικά στο Τολέδο. Ανέλαβε μεγάλες παραγγελίες και ζωγράφισε προσωπογραφίες, εικόνες των Αποστόλων και πίνακες εκκλησιαστικού περιεχομένου για εικονοστάσια. Η Ταφή του Κόμη Οργκάθ, ένα από τα δημοφιλέστερα έργα του, είναι παραγγελία του ιερέα του Αγίου Θωμά το 1586. Το εργαστήρι του γνώρισε μεγάλη ακμή εκείνη την περίοδο. Ο Παραβιθίνο, βαθιά επηρεασμένος από το Θεοτοκόπουλο, συνέθεσε ένα σονέτο προς τιμήν του.

Ο Ορτένσιο Φέλιξ Παραβιθίνο, ο Χερόνιμο δε Θεβάχιος και ο Αντόνιο δε Κοβαρούμπιας ήταν μερικοί συνεργάτες του παραγγελιοδόχοι. Με την Χερόνιμα ντε λας Κουέβας, απέκτησε εκεί ένα χιο, τον Γεώργιο Εμμανουήλ (Χόρχε Μανουέλ).

Την περίοδο αυτή, ο Γκρέκο αναπτύσσει ένα δικό του προσωπικό ύφος, συνδυάζοντας την πνευματικότητα της βυζαντινής παράδοσης με την ευαισθησία της βενετικής τέχνης. Όσο περνούν τα χρόνια πα-

ραμορφώνει, επιμηκύνει, στροβιλίζει και πυρακτώνει τις μορφές, οι οποίες όλο και περισσότερο στερούνται τη σωματικότητα. Η στενόμακρη φόρμα πολλών από τους θρησκευτικούς πίνακες του Γκρέκο γίνεται όλο και πιο ψηλή. Με τον τρόπο αυτό, δημιουργεί μια ψευδαίσθηση μορφών που αιωρούνται στον ουρανό. Η τέχνη του εμπνέεται κυρίως από το ανθρώπινο πνεύμα και τα έργα του χαρακτηρίζεται η έντονη εκφραστικότητα στα μάτια και στα χέρια.

Πέθανε το 1614 αφήνοντας ένα πλουσιότατο έργο. Στην απογραφή που συνέταξε ο γιος του μετά το θάνατο του Γκρέκο, αναφέρονταν 143 ολοκληρωμένοι πίνακες, 45 χύψινα ή πήλινα προπλάσματα, 150 σχέδια, 30 σχέδια για ρετάμπλ καθώς και 200 χαρακτηριστικά έργα. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα έργα του: «Η Σταύρωση», «Η Πεντηκοστή», «Η ταφή του κόμη Ορχάθ», «Η Μαρία Μαгдаληνή μετανούσα», «Η μετάνοια του Αγίου Πέτρου» κ.α.

Θάφτηκε αρχικά στην εκκλησία του Αγίου Δομήνικου στο Τολέδο, όμως ο γιος του μετακίνησε πέντε χρόνια αργότερα τα λείψανά του στην εκκλησία του Σαν Τορκουάτο, όπου και χάθηκαν λόγω της κατεδάφισης της εκκλησίας.

Μπορεί το έργο του Ελ Γκρέκο να είχε αγνοηθεί από το καλλιτεχνικό κοινό, για πολλά χρόνια, μπορεί να μην υπήρξαν άλλοι μιμητές του πέρα από το γιο του, όμως στη διάρκεια του 20ού αιώνα, αναγνωρίστηκε ως πρόδρομος της μοντέρνας τέχνης που αξιοποίησε στοιχεία της Ανατολικής και Δυτικής παράδοσης και το έργο του επανεκτιμήθηκε, διατηρώντας μέχρι σήμερα δεσπόζουσα θέση ανάμεσα στους μείζονες ζωγράφους όλων των εποχών.

Εκφράζοντας το θαυμασμό και την εκτίμησή

μας στο πρόσωπό του, του έχουμε αφιερώσει το έτος που διανύουμε, οργανώνοντας εκδηλώσεις τόσο στην Αθήνα, όσο και στη γενέτειρά του την Κρήτη.

Σπουδαίοι άνθρωποι μιλούν για τον Εί Greco

«Τροχυρίζω το σπίτι του Γκρέκο, το μουσείο του, τις εκκλησίες, όπου βρίσκονται τα έργα του, έχω στο νου μου όλη του τη ζωή και τον αγώνα, λάμπουν τα μάτια μου, τα σπαθωτά, φλεγόμενα στόματα, τα χλωμά μακροδάχτυλα, σαν άστρα της θάλασσας, χέρια, τα χλωμά, τα πυρπολημένα και ακίνητα».

Ν. Καζαντζάκη «Ταξιδεύοντας Ισπανία»

«Γύριζα όλη τη μέρα στα στενά δρομάκια του Τολέδο. Τι τρομάρα, τι χαρά να περπατάς και να νιώθεις μια μεγάλη ψυχή να καταχτυπάει τα φτερά της από πάνω σου».

Ν. Καζαντζάκη «Αναφορά στον Γκρέκο»

«Έτειο φως στο έργο του Γκρέκο. Γρώει τα σώματα, αποσυνθέτει τα σύνορα κορμιού και ψυχής, τανύζει σα δοξάρι τα κορμιά-κι ας σπάσουν σα δοξάρι.(...)Η αγωνία του Γκρέκο είναι να βρει πίσω από τα φαινόμενα την ουσία. Να τυραννήσει το σώμα, να το μακρύνει, να το φωτίσει αρπαχτικά, να επιφοιτήσει απάνω του, να το κάψει όλο. Όλος ανησυχία και πείσμα, περιφρονώντας τους συνηθισμένους κανόνες της τέχνης, προσηλωμένος μονάχα στο δικό του όραμα, παίρνει το πινέλο του όπως ο ιππότης το σπαθί του και ξεκινάει. Η ζωγραφική συνήθιζε να λέει, δεν είναι τεχνική δηλ. συνταχές και κανόνες. Η ζωγραφιά είναι άθλος, έμπνευση, ενέργεια απόλυτα προσωπική».

Ν. Καζαντζάκη «Ταξιδεύοντας Ισπανία»

«...Η Κρήτη του έδωσε ζωή και τέχνη, πατρίδα ωραία βρήκε στο Τολέδο, εκεί που μετά το θάνατό του, κατάκτησε την αιωνιότητα»

Ορτένσιο Φέλιξ Παραβιθίνιο

«Κει που ανέβαινα το στενό, βρεχμένο καλντερίμι - πάνε κάπου 300 τόσα χρόνια - ένωσα ν' αρπάξομαι «δια χειρός» Ισχυρού Φίλου και πραγματικά όσο να συνέλθω, έβλεπα να μ' ανεβάξει με τις δυο χιγάντιες φτερούγες του ο Δομήνικος, ψηλά στους ουραμούς του

τη φορά τούτη γιομάτος πορτοκαλιές και νερά μιλητικά της πατρίδας». Οδ. Ελύτη «Ημερολόγιο ενός αθέατου Απρίλη»

Μαραγκάκη Χριστίνα Β5

Πριν από δύο μήνες περίπου, το σχολείο μας επισκέφτηκε την Ισπανία και συγκεκριμένα την πόλη Νοβέλντα, με το πρόγραμμα Comenius. Ήταν μία μοναδική εμπειρία για μας, καθώς ήρθαμε σε επαφή με μαθητές από διάφορες χώρες (Γερμανία, Γαλλία, Τουρκία, Νορβηγία, Δανία κτλ), γνωρίσαμε την ιστορία και την κουλτούρα των ανθρώπων της Ισπανίας και καταλάβαμε πόσο κοινά στοιχεία τρόπου ζωής έχουμε μεταξύ μας Έλληνες και Ισπανοί.

Όλοι μας δεθήκαμε πολύ με τα παιδιά και τους γονείς, οι οποίοι μας φιλοξένησαν και ήταν φιλικόι, ευγενικοί και εγκάρδιοι. Προς έκπληξή μας, η αρχική αμηχανία πέρασε πολύ γρήγορα και ήρθαμε πολύ κοντά. Γενικά, και με τα παιδιά των άλλων χωρών αποκτήσαμε μία οικειότητα, καθώς περνούσαμε πολλές ώρες μαζί και κάναμε πολλά πράγματα.

Κατά κάποιο τρόπο, την περισσότερη ώρα μας την περνούσαμε στο σχολείο, το οποίο ήταν πολύ πιο μεγάλο από το δικό μας, καθώς είχε μία τεράστια αυλή με γήπεδο μπάσκετ, βόλεϊ και ποδοσφαίρου, στέγαζε ένα γυμνάσιο και ένα λύκειο και κάποιες επιπλέον τάξεις φυσικής, χημείας, μουσικής κι ένα εστιατόριο, όπου και φάγαμε το πρώτο μεσημέρι και μαγειρέψαμε το δεύτερο.

Όπως λέω στην παραπάνω γραμμή, εκτός από παραδοσιακά φαγητά της Ισπανίας, μαγειρέψαμε και γευτήκαμε φαγητά και των άλλων χωρών, όπως γαλλικές κρέπες και τούρκικο μπακλαβά. Το φαγητό της Ελλάδας ήταν η κολοκυθό-

πιτα (χάθηκε ένα παστίτσιο!), την οποία, τόσο τα παιδιά όσο και οι καθηγητές, εξαφάνισαν.

Οργανώνοντας παιχνίδια και δραστηριότητες, οι καθηγητές κατάφεραν να μας δώσουν κάποιες βάσεις, έτσι ώστε να έρθουμε πιο κοντά. Οι δραστηριότητες αυτές περιλάμβαναν τη δημιουργία μεικτών ομάδων από παιδιά όλων των χωρών, αλλά και την οργάνωση παιχνιδιών μέσα στο σχολείο (πχ. ένα επιτραπέζιο παιχνίδι πάνω στη μεσοχειιακή διατροφή) και έξω στην αυλή (πχ. ένα παιχνίδι ερωτήσεων-απαντήσεων). Κάναμε ένα μίνι φροντιστήριο καθώς προσπαθήσαμε να μάθουμε φράσεις από τις άλλες γλώσσες (από το οποίο δεν κρατήσαμε και πολλά, αλλά δεν πειράζει) και παρουσιάσαμε ο καθένας την χώρα του μέσα από ερωτήσεις που χίνονταν στα αγγλικά.

Πολλές ώρες περάσαμε επίσης και στις διάφορες εκδρομές που είχαν προγραμματιστεί. Επισκεφτήκαμε μουσεία και περπατήσαμε πολλά χιλιόμετρα περπατώντας στους διάφορους προορισμούς μας, καθώς μονάχα δύο φορές χρησιμοποιήσαμε πούλμαν. Επισκεφτήκαμε παλιά σπίτια, εκκλησίες, μουσεία τέχνης και ένα κάστρο. Κάποια από αυτά βρίσκονται στο Αλικάντε, μία μεγαλύτερη πόλη, η οποία απέχει μισή ώρα δρόμο από την Νοβέλντα και εκεί περάσαμε μία από τις μέρες μας. Μετά από αρκετό δρόμο, πάντα υπήρχε ώρα χαλάρωσης, όπου τρώγαμε το κολατσιό που μας είχαν ετοιμάσει οι οικογένειες.

Όπως ξαναείπα, ήταν μία μοναδική εμπειρία που μας γέμισε εντυπώσεις και ενθουσιαστήκαμε όλοι μας. Γνωρίσαμε εκπληκτικούς ανθρώπους που μας υποδέχτηκαν και μας φιλοξένησαν, ενώ εμείς μάθαμε για τον τρόπο ζωής τους από κοντά

Καταλαχαριανάκη Ελένη Γ2

Αλόη: Ένα φαρμακείο σε...γλάστρα!

Την αποκαλούν «φυτό της αθανασίας» και τη θεωρούν ελιξίριο μακροζωίας, αν και η ονομασία της, που πιθανότατα προέρχεται από την αραβική λέξη *alloe*, σημαίνει «πικρή και χυαλιστερή ουσία». Είναι από τα φυτά που χρησιμοποιήθηκαν και εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται για θεραπευτικούς σκοπούς, όχι μόνο από διαφορετικούς πολιτισμούς, αλλά και σε διαφορετικές εποχές. Η χρήση της ξεκινά περίπου το 2200 π.Χ. με τα οφέλη της να είναι γνωστά στην Περσία, στην Αίγυπτο, στην αρχαία Ελλάδα, στη Ρώμη, στην Ινδία και στην Αφρική. Ωστόσο, μόλις το 1930 άρχισαν να μελετώνται επιστημονικά, κυρίως από τις ΗΠΑ και τη Ρωσία, οι ιδιότητες του φυτού και η δυνατότητα χρήσης του στη δυτική ιατρική. Σήμερα, διεξάγονται όλο και περισσότερες έρευνες για τη θεραπευτική της δράση και σε πολλές περιπτώσεις τα αποτελέσματα είναι θεαματικά. Χρησιμοποιείται κυρίως σε κρέμες, καλλυντικά, σαπούνια, φάρμακα ακόμα και σε σαμπουάν. Στην Κρήτη την βρίσκουμε στα Μάλια, στη Νότια Κρήτη και στη Μεσσαρά.

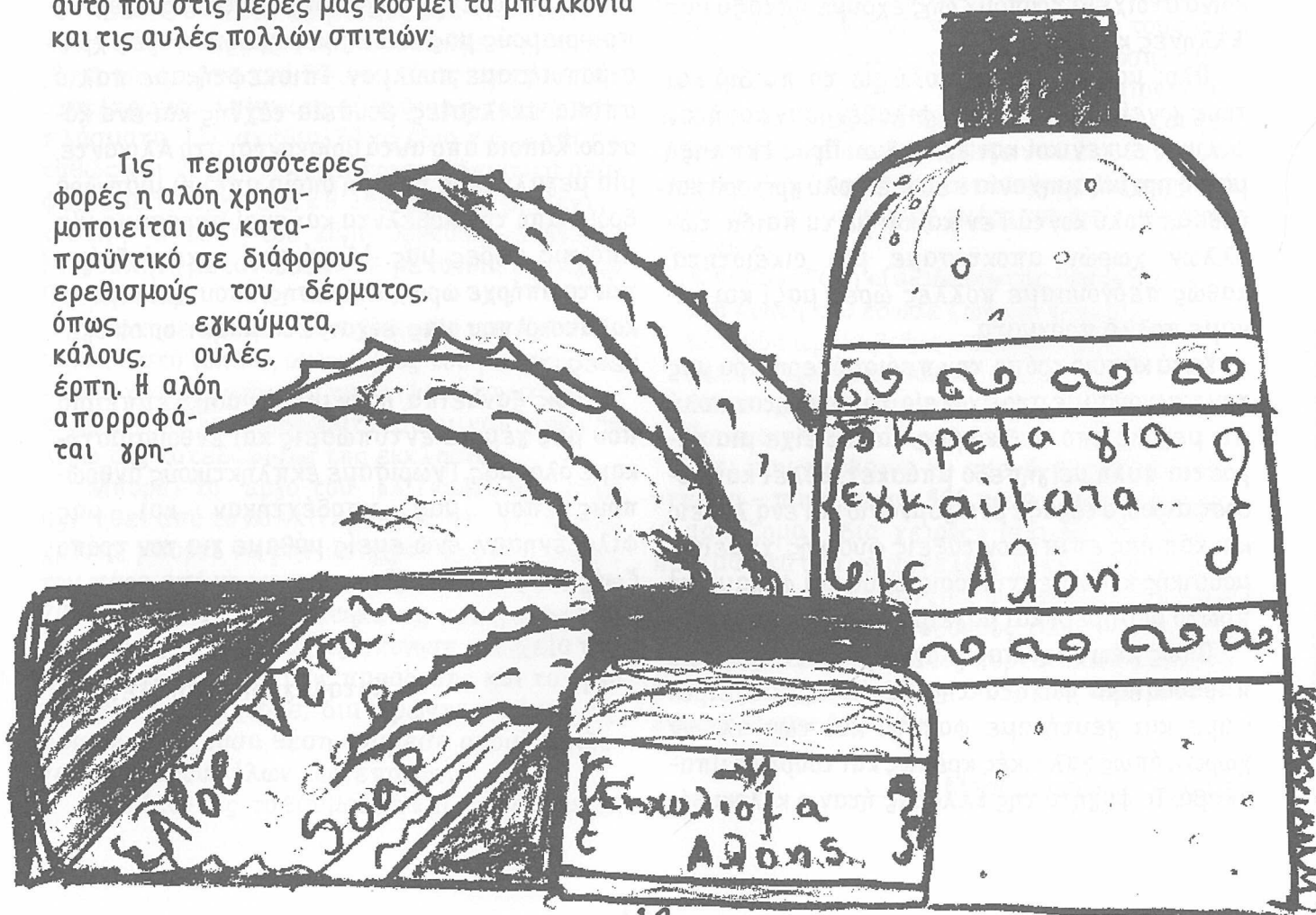
Τελικά, πόσο «θαυματουργό» είναι το φυτό αυτό που στις μέρες μας κοσμεί τα μπαλκόνια και τις αυλές πολλών σπιτιών;

Χορότερα από το νερό και έτσι το δέρμα επουλώνεται γρήγορα. Επιπλέον, η αλόη κρατά το δέρμα απαλό και χρησιμοποιείται για την περιποίηση του σώματος και των μαλλιών, καθώς ενυδατώνει, αυξάνει την παραγωγή κολλαγόνου και ενισχύει τη φυσική τους άμυνα. Θεωρείται αποτελεσματική θεραπεία για την αντιμετώπιση της ακμής, επιβραδύνει τη γήρανση του δέρματος και καταπολεμά τη φαχούρα, τις δερματικές αλλεργίες, τα τσιμπήματα των εντόμων, τα εκζέματα και τις μυκητιάσεις, ενώ μπορεί να περιορίσει ακόμα και την ψωρίαση. Όμως, η δράση της δεν είναι μόνο εξωτερική, αλλά και εσωτερική. Χρησιμοποιείται για παράδειγμα για να αντιμετωπιστεί ποικιλία παθήσεων του πεπτικού συστήματος.

Όπως καταλαβαίνετε λοιπόν, η αλόη είναι ένα φυτό "μαγικό" με θεραπευτικές ιδιότητες. Ωστόσο προτού χρησιμοποιηθεί, καλό είναι να διαβάζονται πάντα οι συστάσεις για την δοσολογία της και να μη γίνεται υπερβολική χρήση της.

Κουμπάρακη Μαίρη Γ2

Τις περισσότερες φορές η αλόη χρησιμοποιείται ως καταπραυντικό σε διάφορους ερεθισμούς του δέρματος, όπως εγκαύματα, κάλους, ουλές, έρπη. Η αλόη απορροφάται γρη-

Η ομορφιά δεν είναι το παν!

Το να είναι κανείς όμορφος αποτελεί προτέρημα. Στις μέρες μας όμως, πολλές φορές είναι το στοιχείο που καθορίζει την πορεία της ζωής μας είτε θετικά, είτε αρνητικά.

Το γεγονός αυτό παρατηρείται έντονα στον ενδοσχολικό χώρο, όπου οι μαθητές συχνά επιλέχουν τους φίλους τους κρίνοντας από την εξωτερική τους εμφάνιση. Στα περισσότερα σχολεία οι μαθητές κατηγοριοποιούνται με κριτήριο την «ομορφιά»: οι εξωτερικά εμφανίσιμοι είναι περισσότερο δημοφιλείς, ενώ οι λιγότερο «ωραίοι» μένουν συχνά στο περιθώριο.

Διερευνώντας τις αιτίες αυτού του φαινομένου, τα ΜΜΕ που έχουν μεγάλη επιρροή ανάμεσα στους εφήβους, προβάλλουν ως πρότυπα ανθρώπους από το χώρο του θεάματος που έχουν πολλά εξωτερικά χαρίσματα, όπως μοντέλα και ηθοποιούς. Έχει αναρωτηθεί ποτέ κανείς μας, γιατί δεν αναδεικνύουν ανθρώπους με πλούσιο εσωτερικό κόσμο ή λαμπρούς επιστήμονες που έχουν προσφέρει τόσα στην ανθρωπότητα; Απλώς, γιατί τα ΜΜΕ θέλουν τους ανθρώπους απεχθάνιστους, εκμεταλλεύσιμους και απάθεις. Το αποτέλεσμα; Οι άνθρωποι και ιδιαίτερα οι έφηβοι, ζουν σε ένα εξωπραγματικό κόσμο φτιαγμένο έτσι ώστε όλα να φαίνονται εύκολα και προσιτά, μόνο αν είσαι όμορφος. Έτσι συνήθως καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να βελτιώσουν την εικόνα τους, όπως για παράδειγμα να προσπαθούν να χάσουν βάρος, για να μοιάζουν με τα ανορεξικά μοντέλα στα εξώφυλλα των περιοδικών. Οι συνέπειες πολλές φορές είναι σωματικές, αλλά και ψυχολογικές, όπως η νευρογενής ανορεξία, η βουλιμία, η κατάθλιψη και σε πολύ ακραίες περιπτώσεις η κατάχρηση εξαρτησιογόνων ουσιών. Εάν λοιπόν οι έφηβοι δεν έχουν κριτική σκέψη, μπορούν εύκολα να φτάσουν σε μια από τις παραπάνω λυπηρές καταστάσεις.

Μεγάλο μερίδιο ευθύνης για την αντίληψη ότι μόνο οι όμορφοι αξίζουν να είναι φίλοι μας, φέρουν και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όπως τα γνωστά σε όλους μας facebook, twitter κ.ά. Αρκετή προσοχή δίνεται σε αυτούς που «μα-

ζεύουν» πολλά likes, καθώς είναι οι ωραίοι και οι δημοφιλείς. Έτσι πολλοί χρήστες θεωρούν ότι οι γνωριμίες με τα όμορφα, άρα και δημοφιλή παιδιά είναι καταξίωση, συνεπώς προσπαθούν να τα προσεγγίσουν. Δηλαδή τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης προβάλλουν τους εξωτερικά εμφανίσιμους σαν κάτι που όλοι θα έπρεπε να μοιάσουν και τους κάνουν παράδειγμα προς μίμηση. Οι συνέπειες και εδώ είναι αρνητικές, γιατί οι έφηβοι δίνουν σημασία στα δημοφιλή και στα «ωραία» παιδιά, χωρίς να γνωρίζουν το χαρακτήρα τους και παραμερίζουν τα υπόλοιπα. Τέλος, είναι σύνθηρες φαινόμενο οι έφηβοι που προσπαθούν να μιμηθούν τα δημοφιλή παιδιά, να αντιγράφουν ακόμα και ανάρμοστα πράγματα που κάνουν τα «πρότυπά» τους, με αποτέλεσμα να δρουν πολλές φορές με παραβατική συμπεριφορά.

Παράλληλα, η πεποίθηση ότι οι εμφανίσιμοι νέοι έχουν ένα μεγάλο προτέρημα σε σχέση με τους υπολοίπους, μπορεί να αποδειχθεί αρνητικό όχι μόνο για τους άλλους, αλλά και για τους ίδιους. Καταρχήν, αυτά τα άτομα συχνά κρίνουν ότι αφού έχουν μια καλή εξωτερική εμφάνιση, μπορούν να καταφέρουν τα πάντα όταν αποφοιτήσουν. Έτσι πολλές φορές παραμελούν τα μαθήματα ή τις σπουδές, γιατί κρίνουν ότι αφού είναι όμορφοι εξωτερικά, δεν χρειάζονται άλλα εφόδια για το μέλλον τους. Σαφώς λοιπόν τα παιδιά αυτά, ορισμένες φορές αποπροσανατολίζονται και παίρνουν λάθος αντιλήψεις για τον κόσμο γύρω τους. Επίσης, επειδή οι εξωτερικά εμφανίσιμοι αναδεικνύονται από την κοινωνία, μπορεί να τους δημιουργηθεί η εντύπωση ότι όλοι οι υπόλοιποι είναι κατώτεροι, άρα είναι πιθανό να καταφύγουν σε ρατσιστικές συμπεριφορές εναντίον αυτών που θεωρούν κατώτερους τους. Επιπλέον η σύναψη φιλικών σχέσεων με κριτήριο το πόσο δημοφιλής είναι κάποιος, στερεί από τους έφηβους τη δυνατότητα να γνωρίσουν την πραγματική φιλία, αφού λέγεται ότι οι εφηβικές παρέες είναι αυτές που μας συνοδεύουν σε όλη τη ζωή μας.

Από την άλλη πλευρά, τα λιγότερο δημοφιλή παιδιά, συχνά έχουν την εντύπωση ότι είναι κατώτερα και δεν αξίζουν όσο τα υπόλοιπα. Αν και μερικά άτομα δείχνουν να μην νοιάζονται για αυτήν την κατάσταση- όσα κυρίως έχουν ισχυρό χαρακτήρα-, άλλα απορούν γιατί δε μπορούν να ταιριάξουν με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και αναζητούν λύση. Επειδή όμως δυσκολεύονται να τη βρουν, κλείνονται στον εαυτό τους και βιώνουν αισθήματα μειονεξίας με συνέπειες που μπορούν να τα επηρεάσουν, όχι μόνο κατά την εφηβική ηλικία, αλλά και κατά τη διάρκεια ολόκληρης της ζωής τους.

Τα προαναφερόμενα φαινόμενα είναι υπαρκτά, αλλά δεν είναι αναγκαίο να υπάρχουν σε όλα τα σχολεία και ανάμεσα σε όλους τους εφήβους. Και αν μας επιτρέπεται, η ομορφιά είναι κάτι καλό που όλοι μας θα θέλαμε να έχουμε, όμως δεν πρέπει να το αφήνουμε να μπαίνει ε-

μπόδιο στις σχέσεις μας. Ας μην ξεχνάμε ότι ο καθένας έχει διαφορετικά προσόντα και αυτά δεν είναι πάντα εξωτερικά. Εξάλλου η ομορφιά είναι κάτι το υποκειμενικό και έτσι ο καθένας είναι όμορφος με το δικό του τρόπο. Κλείνοντας, θα θέλαμε να σας υπενθυμίσουμε ότι αν όλοι οι άνθρωποι ήταν εμφανίσιμοι, δεν θα ήταν διαφορετικοί. Και η διαφορετικότητα ομορφαίνει στιδήποτε.

Αν ενδιαφέρεστε περαιτέρω για το θέμα, σας συστήνουμε την εξαιρετική σειρά βιβλίων *Uglies (Uglies, Pretties, Specials, Extras)* του Scott Westerfeld.

Μεσσαριτάκη Σωτηρία Γ2
Τσακονίκου Στέλλα Γ2

Θύματα πολέμου εν καιρώ ειρήνης;

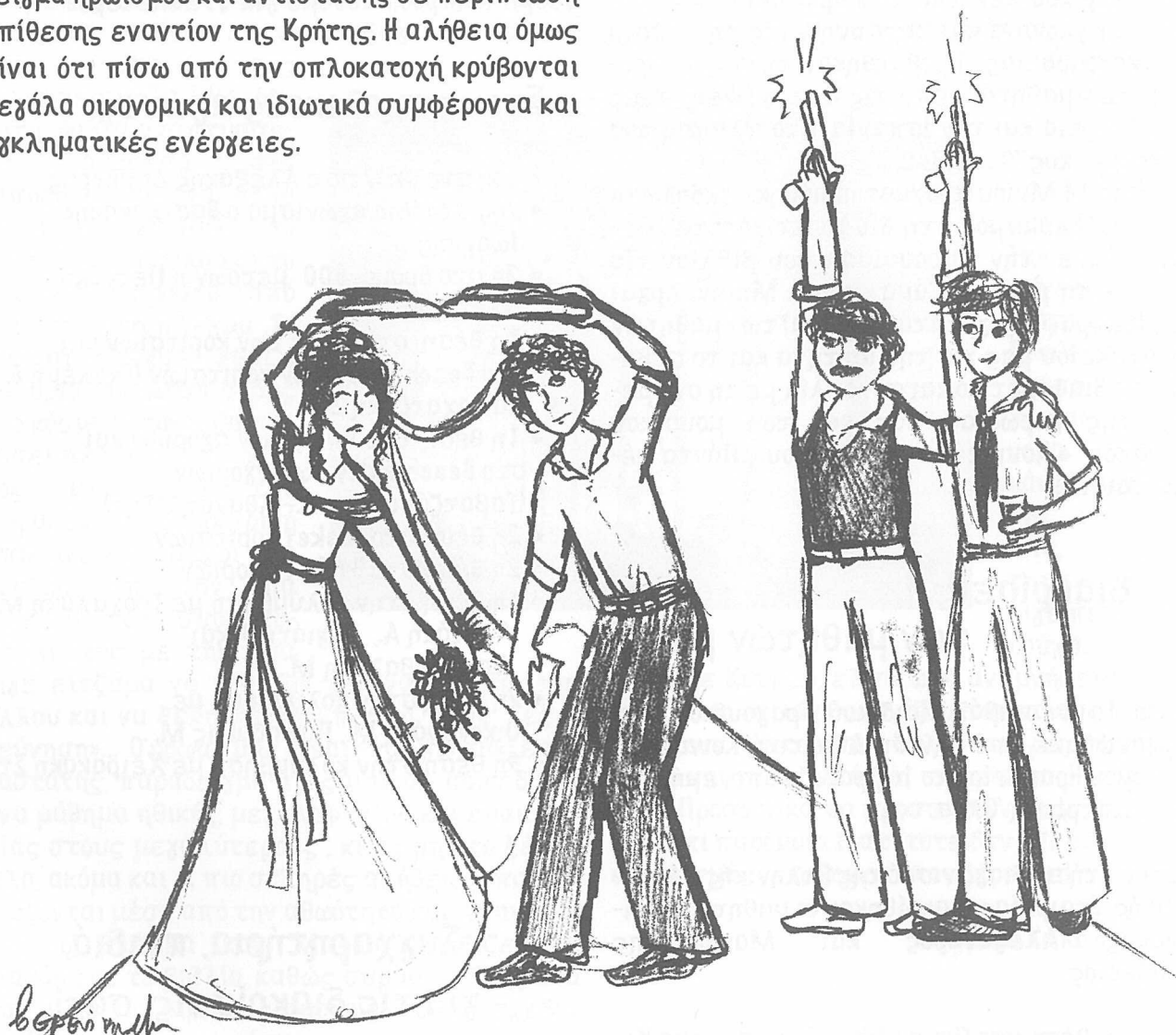
Το παραπάνω ερώτημα όσο κι αν φαίνεται αντιφατικό και παράλογο έχει τη δική του «λογική» απάντηση. Η ανεξέλεγκτη οπλοχρησία και η παράνομη οπλοκατοχή στην Κρήτη είναι τόσο συχνά φαινόμενα πια που ναι θρηνούμε θύματα ενός αγνώστου πολέμου σε καιρό όμως ειρήνης. Αυτή η τραχική κατάσταση επανήλθε στο προσκήνιο με τον άδικο θάνατο ενός ακόμα νέου ανθρώπου από «αδέσποτες μπαλοθιές» και το σοβαρό τραυματισμό κάποιου άλλου.

Πολλοί επικαλούνται ιστορικούς λόγους για τη μαζική οπλοφορία και οπλοχρησία των Κρητικών. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι τα όπλα είναι δείγμα ηρωισμού και αντίστασης σε περίπτωση επίθεσης εναντίον της Κρήτης. Η αλήθεια όμως είναι ότι πίσω από την οπλοκατοχή κρύβονται μεγάλα οικονομικά και ιδιωτικά συμφέροντα και εγκληματικές ενέργειες.

Μέχρι τότε όμως θα τρέφουμε αυταπάτες; Μέχρι τότε θα εθελουφλούμε απέναντι σ'ένα νοσηρό φαινόμενο που εκθέτει και δυσφημίζει όλη την κρητική κοινωνία; Μέχρι τότε στο μυαλό κάποιων θερμοκέφαλων η παληκαριά θα ταυτίζεται με την απόκτηση και τη χρήση όπλου;

Ας αποδοκιμάσουμε και ας καταδικάσουμε όλοι εμείς οι άλλοι πολίτες τέτοια νοσηρά φαινόμενα που πλήττουν και στιγματίζουν βάνουσα τον πολιτισμό μας.

M.X

• Στο πλαίσιο του πολιτιστικού προγράμματος «Η καντάδα στην Κρήτη και η καντάδα στην Κέρκυρα», το οποίο εκπονεί ομάδα μαθητών του σχολείου μας, θα πραγματοποιηθεί μουσική εκδήλωση την Παρασκευή 20 Ιουνίου 2014 και ώρα 8:30 στο κηποθέατρο «Μάνος Χατζηδάκης». Στην εκδήλωση θα συμμετέχει η χορωδία και η ορχήστρα του 1ου Γυμνασίου καθώς και η χορωδία Ευρωπούλων «Ι.Ν.Καποδίστριας» του Δήμου Κερκύρας. Παράλληλα θα γίνει αδελφοποίηση των δύο χορωδιών. Σας περιμένουμε!!

• Με ένα διήμερο εκδηλώσεων στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του σχολείου μας αποχαιρέτησαμε τη φετινή σχολική χρονιά. Στις 13 Μαΐου παρουσιάστηκε το πολιτιστικό πρόγραμμα με τίτλο "Γνωρίζω τα ενετικά μνημεία του ιστορικού κέντρου του Ηρακλείου και μελετώ τη γλώσσα και τις συνήθειες την εποχή της Ένετοκρατίας". Προβλήθηκαν επίσης οι δράσεις των μαθητών από τις επισκέψεις τους στην Τουρκία και την Ισπανία, στο πλαίσιο του προγράμματος "Comenius".

• Στις 14 Μαΐου πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με θέμα "Σεβασμός στη διαφορετικότητα". Περιελάμβανε την παρουσίαση του βιβλίου «Το αγόρι με τη ριχέ πιτζάμα» του Γ. Μπόιν, εργασίες (ζωγραφίες, γραπτά κείμενα) των μαθητών του σχολείου μας για την ισότητα και το σεβασμό στο διαφορετικό και συναυλία με τη συμμετοχή της χορωδίας μας και του μουσικού σχήματος «Κουνιτέτο του δρόμου». Πάντα τέτοια παιδιά!!

Οι διακρίσεις των μαθητών μας !!!

Στο 1ο Φεστιβάλ Παιδικού Τραγουδιού που διοργανώθηκε από την 3η Δημοτική Κοινότητα του Δήμου Ηρακλείου το 1ο βραβείο απονεμήθηκε στην Καστρίτση Όλγα.

Στον ετήσιο διαγωνισμό της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας διακρίθηκαν οι μαθητές Συριωνάκης Αλέξανδρος και Μανουσάκης Ελευθέριος.

Την 1η θέση στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κολύμβησης κλειστής πισίνας κατέκτησε η Τροχαλάκη Μελίνα.

• Η εφημερίδα μας «Εκτός Ύλης» πήρε μέρος στον 3ο διαγωνισμό.

Δημοσιογραφικών Δεξιοτήτων «Λευτέρης Δασκαλάκης» για το σχολικό έτος 2013-2014 και έλαβε βραβείο στην κατηγορία μαθητικού εντύπου.

• Στον ίδιο διαγωνισμό, το 1ο Γυμνάσιο Ηρακλείου έλαβε βραβείο και στην κατηγορία μαθητικής συνέντευξης, για τη συνέντευξη που ομάδα παιδιών πήρε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κατά την επίσκεψή τους στην Κωνσταντινούπολη στο πλαίσιο του προγράμματος "Comenius".

• Χαιρόμαστε πολύ γι' αυτό και θα συνεχίσουμε να προσπαθούμε για το καλύτερο!!

Στους σχολικούς αγώνες:

- 1ος στο ακόντιο ο Αλεξάκης Δημήτρης
- 2ος στο ίδιο αγώνισμα ο Βασιλακάκης Ιωάννης
- 2η στο δρόμο 600 μέτρων η Πετράκη Νεκταρία
- 1η θέση στο Volley των κοριτσιών και στο Beach Volley των κοριτσιών (Γκολέμη Ε. Παπαχατζάκη Ζ.)
- 1η θέση στο Volley των αγοριών και στο Beach Volley των αγοριών (Ταβατζόπουλος Α.- Αθαναλίδης)
- 2η θέση στο Basket κοριτσιών
- 2η θέση στο Basket αγοριών
- 1η θέση στην κολύμβηση με Τροχαλάκη Μ., Ανετάκη Α., Βαγιάτη Β. και Σαμπροβαλάκη Μ.
- 2η θέση στην κολύμβηση με Οικονομάκη Μ., Παπαδάκης Μ.
- 3η θέση στην κολύμβηση με Χειρακάκη Στ.

Συγχαρητήρια, παιδιά,
για τις διακρίσεις σας!

Βιβλίο Αναφορές

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΜΕ ΤΗ ΡΙΓΕ ΠΙΤΖΑΜΑ

Το βιβλίο δεν αναφέρεται στη ζωή ενός αγοριού, πριν τον ύπνο, στο ασφαλές και ειρηνικό περιβάλλον του σπιτιού του, όπως παραπλανητικά υπονοεί ο τίτλος του. Αντίθετα παρουσιάζει την ιστορία δύο παιδιών την περίοδο του Β' Παγκοσμίου πολέμου.

Ο Μπρούνο είναι ένα εννιάχρονο αθώο και υπάκουο αγόρι που αναγκάζεται να αποχαιρετήσει τη Γερμανία, την αγαπημένη του πόλη, τους φίλους του και να εγκατασταθεί στο Ουσ-Βιτς. Ο πατέρας του, διοικητής προσκολλημένος στο καθήκον και στη φασιστική ιδεολογία, είναι ένας άνθρωπος αυστηρός και φανατισμένος στην τήρηση των κανόνων και στον εξαχνισμό του κόσμου από τους "κατώτερους". Μια δυνατή φιλία αναπτύσσεται ανάμεσα στο Μπρούνο και ένα άλλο αγόρι, τον Σμουέλ που είναι Εβραϊόπουλο και το γνώρισε μπροστά από ένα συρματοπλέγμα. Το συρματοπλέγμα έβαζε τα όρια ανάμεσα στους δύο κόσμους τους. Θα περάσει περίπου ένας χρόνος με αυτή την παράξενη καθημερινή επικοινωνία, μέχρι να βρεθούν από την ίδια πλευρά του συρματοπλέγματος με την ίδια ριγέ πιτζάμα να πιάνουν το ένα το χέρι του άλλου και να ξεκινούν την πρώτη τους «εξερεύνηση»... Ο ήρωας μας είναι ένας γνήσιος επαναστάτης, παράδειγμα προς μίμηση που έδωσε ένα μάθημα ηθικής, μεγαλοψυχίας και ευαισθησίας στους μεγαλύτερους, κι ας μην το ξέρει. Όλα, ακόμα και οι πιο σκληρές αλήθειες παρουσιάζονται μέσα από την αθωότητα και το ανυποψίαστο βλέμμα του Μπρούνο. Αξίζει να διαβάσετε το βιβλίο, καθώς συρματοπλέγματα σαν αυτά του βιβλίου υπάρχουν πολλά, σχεδόν σε όλα τα μέρη του κόσμου...

Καγιαμπάκη Μάγδα Γ1

Γράμμα στον υπολοχαγό Κότλερ,
ένα φανατικό ναζί.

Κύριε Κότλερ,

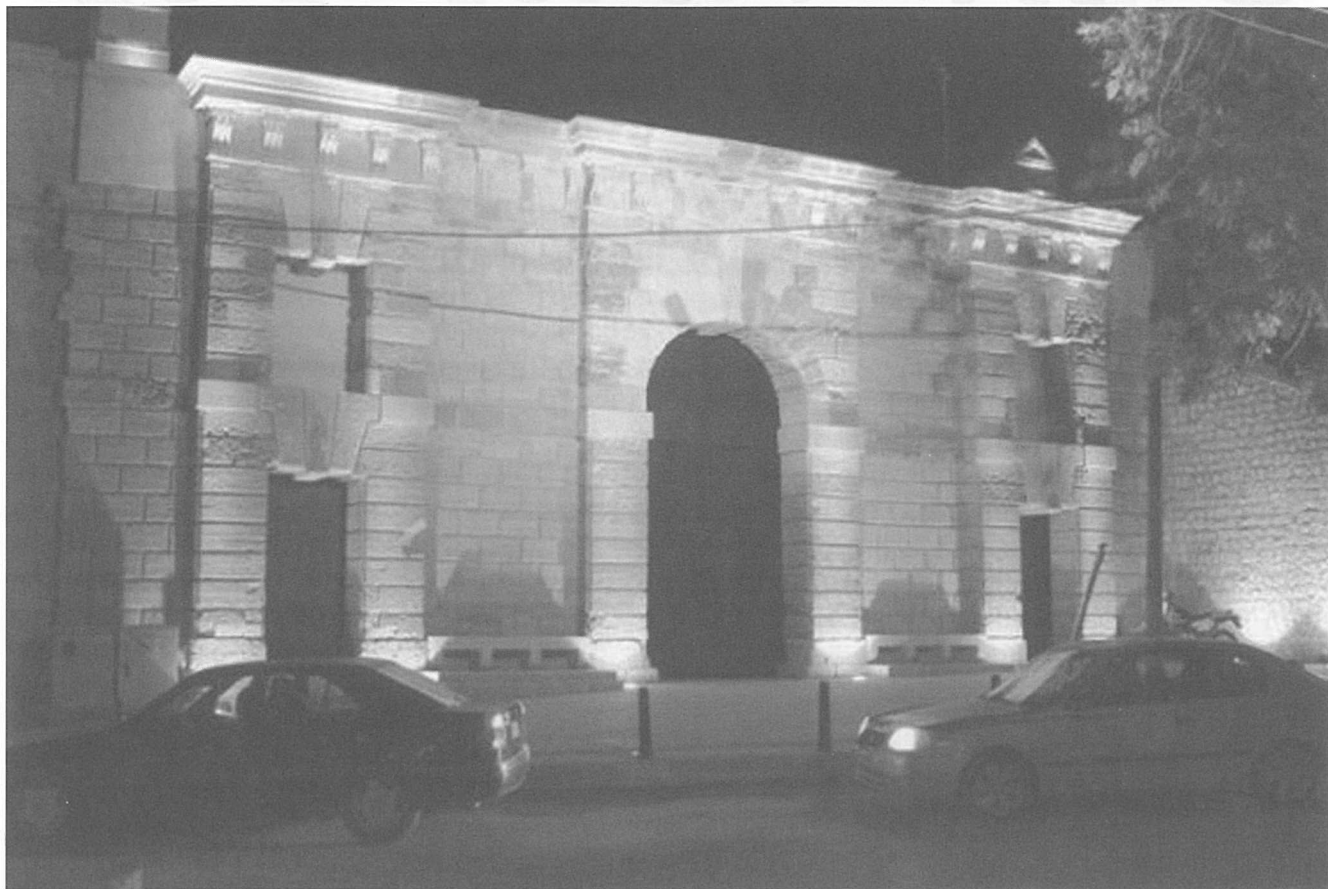
Σας γνώρισα από το βιβλίο του Ίζον Μπρίν "Το αγόρι με τη ριγέ πιτζάμα". Ήσασταν υπολοχαγός στο Ουσ-Βιτς μαζί με τον πατέρα του Μπρούνο. Βασανίσατε και σκοτώσατε αρκετούς ανθρώπους, γιατί θεωρούσατε ότι ήταν κατώτεροι. Γιατί όμως; Ποιός είστε εσείς που καθορίζετε και συγκρίνετε τους ανθρώπους σε ανώτερους και κατώτερους; Ποιός σας έδωσε το δικαίωμα να σκοτώνετε και να αφήνετε ακόμα και μικρά παιδιά να πεθαίνουν από την πείνα; Αληθινά, δεν καταλαβαίνω ποιά ήταν αυτή η δύναμη που σας ωθούσε να βασανίζετε ανθρώπους.

Χωρίσατε τον κόσμο με ένα συρματοπλέγμα, αλλά δεν υπολογίσατε την αγάπη. Την αγάπη που συνέδεσε το Μπρούνο με τον Σμουέλ. Την αγάπη που δεν χωρίζει σύνορα και που κάνει δύο παιδιά να είναι ίδια, ανεξάρτητα αν φορούν ριγέ πιτζάμες ή ρούχα.

Κύριε Κότλερ, ελπίζω οι αναμνήσεις από το Ουσ-Βιτς να σας βασανίζουν και να σας προβληματίζουν ώστε στο τέλος να μετανιώσετε. Θέλω να πιστεύω ότι η ιστορία σας τελείωσε εκεί. Προσωπικά, θα προσπαθώ να μην ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο. Γιατί τότε δεν ήξεραν τι είναι ο φασισμός, ενώ τώρα όλοι ξέρουμε!

Κορίνα Καλοφωλιά Γ1

Στα μονοπάτια της πόλης μας...

Η πύλη Ιησού “ξαναζωντανεύει”

Στην πόλη μας πριν από λίγες μέρες (10/4/14) εγκαινιάστηκε ένα πολύ σημαντικό έργο, η πύλη του Ιησού. Το έργο αυτό «Στερέωσης-Αποκατάστασης και Ανάδειξης του μετώπου της πύλης προς την παλαιά πόλη» εντάχθηκε στο ΕΣΠΑ 2007-2013 και είναι το πρώτο πρόγραμμα Αστικής Ανάπτυξης που ολοκληρώνεται στο Δήμο μας.

Η πύλη του Ιησού ή Καινούργια Πόρτα όπως συνηθίζεται να ονομάζεται είναι μία από τις εφτά πύλες της πόλης μας και η Τρίτη κατά σειρά μεγαλύτερη. Είναι ένα από τα σημαντικότερα έργα του Ένετου αρχιτέκτονα Μικέλε Σαμινέλι και αποτελεί κόσμημα από την εποχή της κατασκευής της. Ήταν μία πύλη που εξυπηρέτούσε την επικοινωνία του Νομού Ηρακλείου με τις νότιες περιοχές του. Το όνομα της οφείλεται στην εκκλησία του Ιησού Χριστού η οποία ήταν χτισμένη στην εξωτερική πλευρά των τειχών. Έχει μνημειακή πρόσοψη και στην έξοδο της μπορούμε να διακρίνουμε το φτερωτό λιοντάρι του Αγίου Μάρκου πάνω σε ανάγλυφες πλάκες και υπάρχει ένα θύρωμα απλό όπου έχει εντοι-

χιστεί πλάκα με χαραγμένη τη χρονολογία αποπεράτωσης: 1567 Ο Ζυαννε Μοσεινίγο ολοκλήρωσε το έργο της γι' αυτό μια μεγάλη μαρμαρίνη πλάκα μνημονεύει το όνομα του.

Εσωτερικά μπορούμε να δούμε ένα θολωτό διάδρομο καθώς και θολωτές αίθουσες που χρησιμοποιούνταν ως χώρος αποθήκευσης όπλων και πολεμοφοδίων. Ακόμα χρησιμοποιούνταν και στην διαμονή της φρουράς που την έλεγχε. Η σκάλα δίπλα στην πύλη οδηγεί στον τεράστιο ισόπεδο χώρο που έχει διαμορφωθεί πάνω από την πύλη ενώ ενώνει το χώρο με τον παρακείμενο επιπρομαχώνα Μαρτινέγκο όπου βρίσκεται ο τάφος του μεγάλου συγγραφέα Νίκου Καζαντζάκη.

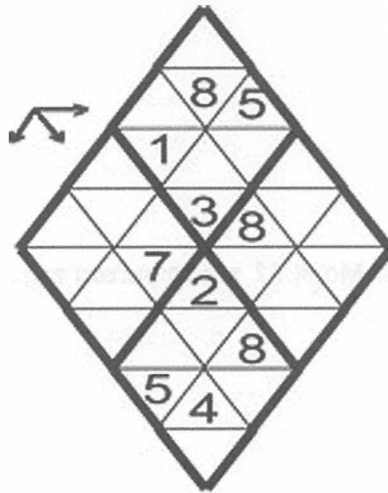
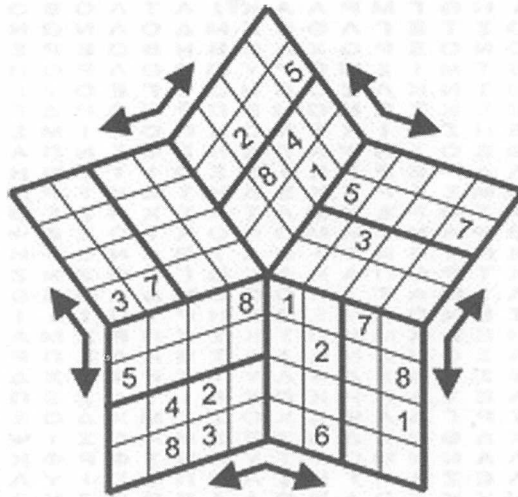
Στις αρχές του 1970 οι κυκλοφοριακές ανάγκες της πόλης δημιούργησαν τις συνθήκες να κοπεί μέρος του ευθυγράμμου τμήματος μεταξύ των προμαχώνων Ιησού και Βιτούρι και έτσι κατασκευάστηκε διπλή συνεχόμενη γέφυρα. Σήμερα ο εσωτερικός ανακαινισμένος χώρος της πύλης θα φιλοξενήσει μια μόνιμη έκθεση για το Ν.Καζαντζάκη.

Σέκερη Όλγα Γ4

Και τώρα ας παίξουμε

1. ΣудоΚυ

Λύστε το ΣудоΚυ συμπληρώνοντας σε κάθε στήλη και σε κάθε σειρά όλους τους αριθμούς από το 1 έως το 9.

2. Κουίζ

- 1) Και της τιμής είναι σημαντικός, κάποιος άλλος μπορεί να σου κοστίσει ακριβά. Τι είναι;
 - 2) Η μαύρη είναι παράνομη, της Γης είναι επένδυση. Τι είναι;
 - 3) Ο κύβος έχει 12, του πολιτισμού είναι σημαντική. Τι είναι;
 - 4) Για να το χρησιμοποιήσεις, πρέπει να το χεμίσεις, κάποιιοι τα καταθέτουν εύκολα. Τι είναι;
- Λύση προηγούμενων αινιγμάτων : Α) Όνειρο, Β) Φωτογραφία

Και τώρα ας παίξουμε

5) Βρες τις 25 λέξεις που αφορούν την ενέργεια...

Καγιαμπάκη Μάγδα Γ1

Ευχαριστούμε την μαθήτριά Βερενική Μαρή Γ2 για τα σκίτσα της.

